

# השבת רבי נחמז מברסלב

## עצות

[עצות המבוארות - שבועות - ד', ה']

❖ טבילת מקוה בשבועות הוא תיקון גדול, ועל ידי זה נמשך דעת גדול, ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים.

אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדושה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה, שהיא בוודאי מצוה גדולה מאד. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדושת שבועות.

מקוה של שבועות מרמזת גם על קדושת שער החמישים, מתמישים שערי בינה, שמשם נמשך קדושה וטהרה על ישראל, בשבועות.

❖ בשבועות מקבלים את התורה. היינו שביום זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה, לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עיקר קבלת התורה. וכפי מה שכל אדם מרבה בתפילה לה' יתברך עבור קיום התורה, וכפי מה שכל אדם מתחזק ברצונות ובכיסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול, שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עיקר קבלתה. כך מבואר בלקוטי הלכות. גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה, ולהמשיך רפואה לריאה...

## תפילה

[לקוטי תפילות א' - תפילה נ"ו]

ועזרנו וזכנו והושיענו, שנזכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת, על ידי טבילת מקוה, ונזכה להמשיך עלינו טהרה וקדושה גדולה על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטומאות, מכל החטאים והעוונות והפשעים שחטאנו ושעווינו ושפשענו לפניך, מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדושה גדולה על ידי המקוה הקדושה.

ותשפיע עלינו על ידי זה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו שנוזכה להמתיק על ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על ידי זה, ותושיע לנו תמיד על ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקויים מקרא שכתוב, **מקוה ישראל ה', מושיעו בעת צרה.**

באהבה כמה נפשות רבות מישראל יחד. כי צריכין לזה כלים רבים, שאי אפשר שיתקנו כי אם על ידי כמה וכמה אלפים נשמות שמתחברים יחד באהבה, כאיש אחד, עד שיוכלו לקבל בהדרגה כראוי אור הגדול הזה.

ועל כן לא ניתנה תורה עד שנתקצו ששים רבוא ישראל יחד באהבה כמו שאמרו רבותינו ז"ל. ומובא בפירוש רש"י על פסוק **ויחן שם ישראל נגד ה'ה**, כולם כאיש אחד וכו'. וכן אמרו רבותינו ז"ל על פסוק: **שובה ה' רבבות אלפי ישראל**, ללמדך שאין השכינה שורה על פחות משני רבבות ושני אלפים מישראל הרי שהיו ישראל חסרים וכו'.



# במדבר

כי אי אפשר להמשיך בחינת השראת השכינה שהוא התגלות אלקותו אלא על ידי קיבוץ נפשות רבות מישראל, שזהו בחינת המנין שנצטוו למנותם קודם מתן תורה, וכן אחר הקמת המשכן, כדי להשרות שכינתו עליהם. כי אי אפשר להמשיך קבלת התורה והשראת השכינה כי אם על ידי מספר כזה שהיה בישראל אז שעל ידי זה דייקא נתתקנו כלים וצמצומים כאלה לקבל אור האין סוף וכו' כנ"ל. וכמו שכתוב לעיל (באות י"ד) בענין שקלים שעל ידי המנין נמשך תיקון הצמצומים כנ"ל. ועל כן קורין קודם שבועות פרשת **במדבר שמדבר ממנין בני ישראל**, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: **מנו ועצרו.**

כי עיקר קדושת שבועות שהיא קבלת התורה הוא על ידי זה כנ"ל. ועל כן נסתלקו תלמידי רבי עקיבא בימי הספירה, שאז צריכין לתקן הצמצומים בשביל קבלת התורה. ובהם היה תלוי לתקן כל זה ביותר. כי הם היו צריכים להמשיך חידושי תורה נפלאים של רבי עקיבא רבם לעולם שהוא היה בחינת משה כנ"ל. והם פגמו בזה על ידי שלא היה אהבה ביניהם. על כן מתו אז דייקא, כנ"ל.

## שאו את ראש כל עדת בני ישראל ..

[לקוטי הלכות ב' - תפילת המנחה ז' - נ"ד]

וזה בחינת תלמידי רבי עקיבא, שמתו בין פסח לעצרת, בימי הספירה. כי הם היו צדיקים גדולים, והיו צריכים להמשיך התורה לעולם, שקיבלו מרבי עקיבא רבם, שהיה כמו משה רבנו, כמובא בספרים על פסוק **ולא קם נביא עוד כמשה**, נביא לא קם אבל חכם קם ומנו רבי עקיבא.

וגם במנחות (כ"ט ע"ב) אמרו רבותינו ז"ל עוצם גדולת רבי עקיבא עד שמשא לא ידע להשיג תורתו וכו' עד ששאל **ראוי שתנתן תורה על ידו** וכו'. ועיקר הפגם של תלמידי רבי עקיבא היה שלא היה ביניהם אהבה והתחברות כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי הם היו צריכים להמשיך תורה ולתקן צמצומים וכלים שזכנו כל ישראל לקבל אור האין סוף כראוי, כי על ידי כל אות ודיבור ופרשה של התורה הקדושה, ועל ידי כל הלכה והלכה נעשים כלים וצמצומים לקבל אור האין סוף לגלות מלכותו יתברך בעולם כמובן בהתורה **מישראל דסכינא** (לקוטי מוה"ר"ן א' - סימן ל') ובשאר מקומות.

ובשביל זה הוא חיוב גדול על בעלי תורה להתייגע לחדש חידושין דאורייתא אמתיים, וכל הצדיקים וכשרים מתייגעים על זה מאד. כי כל מה דאתחדש מלה באורייתא נעשה בחינת כלי וצמצום לקבל ולהמשיך אורו יתברך לגלות אמונתו ומלכותו ביותר, שזהו בחינת שמים חדשים וארץ חדשה שנבראים על ידי חידושין דאורייתא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (בהקדמה ד"ה) כי כל תכלית העולמות שהם בחינת שמים חדשים וארץ חדשה, הוא לגלות על ידם אור האין סוף ברוך הוא, בבחינת **לנטוע שמים וליסוד ארץ** שנאמר על זה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש הנ"ל, ומסיים שם בפסוק **ולאמר לציון עמי אתה.**

כי על ידי אלו הצמצומים שנעשים על ידי חידושי תורה שהם בחינת עולמות בחינת שמים וארץ חדשים, על ידי זה מתגלה אלקותו ומלכותו יתברך, עד שכל ישראל שהם בני ציון יתקרבו וישובו אליו בשלמות, בחינת **ולאמר לציון עמי אתה.**

ועל כן אלו גדולי הצדיקים תלמידי רבי עקיבא היו צריכים להמשיך תורה לכל ישראל, שעל ידי זה היו מתקנים צמצומים נפלאים לגלות מלכותו יתברך, אבל הפגם שלהם היה שלא היה בהם אהבה וכו'. כי לתקן הצמצומים הנ"ל להמשיך אור האין סוף בהדרגה כראוי, לזה צריכין שיתחברו

**תרמו נא,  
בעיז יפה, למען  
הפצת העלוז. בבל סניפי  
הדואר, השבון 7-2255-89**

ותזכנו להמשיך עלינו קדושת המקוה של חג השבועות הקדוש, שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקברו ישראל אלדך וזכו לקבל את התורה הקדושה על ידי טבילת המקוה.

ונזכה כולנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדושה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעורנו שנוזכה להמשיך עלינו קדושת המקוה הזאת בכל השנה כולה, ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טומאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדושה.

ויקויים בנו מהרה מקרא שכתוב: **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.**

## חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - להתרחק מחקירות - תכ"ג)

לענין חקירת המחקרים, שהזהיר מאד להתרחק מאד מהם בכל מיני הרחקות, ואמר שהמחקרים חקרו בגדולת ה' יתברך ורוממותו כמו שהוא באמת. כי חקרו שהוא יתברך מרום ומנושא מאד מכל מיני מחשבות, כאשר הוא באמת; אבל אינם יכולים להבין ולהשיג בחקירתם שום מצוה ממצוות התורה, כי המצוות אינם יכולין להשיג ולהבין בחקירתם בשום אופן, ומחמת זה הם כופרים גדולים, על כן צריכים להתרחק מהם מאד, וכנ"ל.

## סיפור

(מספר חיי מוהר"ן, תר"ח)

מעשה בימי הבעל שם טוב הקדוש זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא, שהיה איש אחד רך בשנים והיה מופלג מאד וחרוף גדול והיה מתנגד מאד על הבעל שם טוב הקדוש זצ"ל. וצוה הבעל שם טוב הקדוש ז"ל לאנשיו, שישתדלו לקרב אותו אליו, וכן עשו והשתדלו והביאו אותו להבעל שם טוב ז"ל.

ובתחילה רחק אותו הבעל שם טוב ז"ל מאד, ולא דבר אתו מאומה, ולא קבל ממנו שלום. וכשראה האיש הנ"ל שהוא מרחקו, הצטער מאד ודחק עצמו ונכנס אליו כמה פעמים. והבעל שם טוב ז"ל היה מרחקו בכל פעם. פעם אחת נתעורר מאד ובא לפני הבעל שם טוב ז"ל בהכנעה גדולה ובבכיה רבה, והתחיל לקרבו. ואמר לו, שיעמדו עליו מחלוקת הרבה,

## צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ר"י)

בכל פעם שבוכין על הסתלקות הצדיק ומחפשי ומבקשי אותו כראוי, אזי מוצאין קדשתו על ידי הבן או התלמיד שממלא מקום אביו ורבו. כי זה כלל גדול שאין הצדיק מסתלק מן העולם עד שנולד אחר תחתיו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל **וזרח השמש ובא השמש** וכו', אבל צריכין לחפש ולבקש אחר זה הרבה הרבה בפרט בדורות הללו.

ועל כן, אף על פי שצריכין לבכות ולספד הרבה על הסתלקות הצדיק, אבל צריכין להרהר מאד שלא להכשל על ידי זה, לומר שכבר מת הצדיק ואפס תקוה חס ושלוש, ולא נשאר בעולם חליפתו והשארותו, כי זה גנם עצום מאד, כי בודאי הצדיק לא מת, ובודאי נשאר השארות קדושתו אצל בניו ותלמידיו, רק שצריכין לחפש ולבקש אחר זה מאד מאד; ועל ידי כל חפוש ובקשה, מוצאין בודאי קדושת השארות אצל בניו ותלמידיו, שזהו בחינת **שם מת אהרן ויכהן אלעזר בנו תחתיו**, כמבואר בפנים.

## אכילה

(מספר אוצר היראה - אכילה - ע"ד)

העשרה דפיקין שבאדם מקבלין כח וחיות מן האכילה. ומחמת שעיקר חיות של העשרה דפיקין הוא בחינת העשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, על כן עיקר תיקון האכילה שתהיה בשמחה, כמו שכתוב: **לך אכול בשמחה לחמך**, הפך **בעצונך תאכלנה**, שנמשך מפגם אכילת עץ הדעת.

וזה בחינת עשר מצוות הנהוגות בפת, ועשר תבות בברכה **המוציא**, כל זה כנגד בחינת עשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, שזה עיקר תיקון האכילה כנ"ל (הלכות פסח, הלכה ב').

## מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רס"ט)

אור הצדיק גדול מאד אלפי אלפים וריבי רבבות פעמים בלי שיעור כנגד העולם, ומהראוי היה שלא יוכל העולם להעלים ולהסתיר אור הגדול הזה, מאחר שהעולם קטן מאד מאד כנגד האור הגדול הזה; אך, מחמת שהעולם עומד בסמוך לפני העינים, על ידי זה העולם חוצץ וסותם בפני העינים מלראות אור הגדול של הצדיק.

אבל, מי שהוא חכם מעט, ומטה עינים קצת מן העולם, תיכף יוכל להאיר לו אור הנפלא של הצדיק, ויראה שכל העולם כאפס ואין כנגד אור הנפלא הזה (כי אין כוח בהעולם הקטן הזה לחצוץ בפני האור הגדול והנורא הזה) כי אם מחמת שעומד בסמוך לפני העינים.

## שבת שלום ורג שמה